

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: V. N. H., nar. X, státní příslušnost X (dále jen X), nyní pobytem X,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, IČ 00007064, se
sídlem Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 10.5.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.4.2022 č.j. OAM-43/LE-BA02-HA15-2022,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 10.5.2022 doručenou zdejšímu soudu prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb dne 12.5.2022, jemuž byla předána dne 11.5.2022, se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 22.4.2022 č.j. OAM-43/LE-BA02-HA15-2022, jehož kopie byla připojena, kterým bylo rozhodnuto ve věci jeho žádosti tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**),

zamítá jako zjevně nedůvodná.

2. **V žalobě** nejprve žalobce namítal, že byl v předcházejícím správním řízení zkrácen na svých právech, proto se obrací na soud s žádostí o soudní přezkum napadeného rozhodnutí v souladu dle dílu I., hlavy II., části třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen **s.ř.s.**), a rozhodnutí napadá v celém rozsahu výroku. Dále žalobce odkázal na § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu s tím, že dle něho v souvislosti s provedeným pohovorem neuvedl pouze ekonomické důvody pro účely podání žádosti o mezinárodní ochranu. V tomto smyslu správní orgán jeho žádost neposoudil objektivně, nýbrž paušálně. Dle žalobce správní orgán porušil zákonná ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), a to:

- **§ 2 odst. 1, neboť žalovaný** nepostupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy;
- **§ 3, neboť žalovaný** nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4), v souvislosti s § 12 - 14a zákona o azylu;
- **§ 50 odst. 2 a 3, neboť si žalovaný** neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, navíc dostupné podklady pro vydání rozhodnutí hodnotil tendenčně;
- **§ 68 odst. 3** - správní orgán ve svém odůvodnění neuvedl dostatečně, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů a výkladu ustanovení zákona o azylu;
- **§ 12 zákona o azylu, neboť žalobce** splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu;
- **§ 14a zákona o azylu, neboť v případě návratu** hrozí žalobci nebezpečí vážné újmy;
- **čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod** (dále jen **Úmluva**), jelikož správní orgán nepostupoval v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu, přičemž žalobci hrozí minimálně ponižující zacházení v případě jeho návratu do země původu.

Žalobce také namítal, že žalovaný při aplikaci ustanovení zákona o azylu nedbal základních zásad správního řízení vyjádřených v §§ 2 až 8 správního řádu, např. individualizace správního řízení a rozhodnutí, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu, aby byly zjištěny všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, o jehož právech a povinnostech se rozhoduje, stejně tak aby bylo přihlíženo ke všemu, co vyšlo v řízení najevo a veškeré skutečnosti a úvahy, které vedly k vydání správního rozhodnutí uvést do napadeného rozhodnutí. Dále žalobce vyjádřil domněnku, že žalovaný pochybil, když řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu a také nesouhlasil s tím, že nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany a považuje proto napadené rozhodnutí za nezákonné. Rovněž žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) č.j. 8 Azs 27/2019. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 22.4.2022 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 22.4.2022 č.j. OAM-43/LE-BA02-HA15-2022** žalovaný o žádosti žalobce rozhodl takto: žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu zamítá jako zjevně nedůvodná. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že dne 6.3.2022 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen **ČR**). Dne 15.3.2022 poskytl žalobce údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR a konkrétně sdělil, že je státním příslušníkem Vietnamu, vietnamské národnosti, hovoří vietnamsky, nemá žádné náboženské ani politické přesvědčení a nikdy nebyl členem žádné politické strany ani nebyl politiky

aktivní. Je ženatý, má manželku T. T. P., nar. X, a tři děti, dceru T. T. H., nar. X, syny V. M. H., nar. X, a V. P. H., nar. 2005; všichni pocházejí z Vietnamu, kraje X, okresu X, obce X a jsou vietnamské státní příslušnosti. Z vlasti odcestoval dne 20.5.2019 letadlem do Bukurešti v Rumunsku na základě pracovního víza na dva roky ve firmě NET, poté získal pobytové povolení a každý rok musel požádat o prodloužení pobytového povolení. Po více než dvou letech z Rumunska odcestoval v nákladním kontejneru, konkrétně v srpnu 2021, aby se dostal do ČR. Na území ČR vstoupil v kontejneru nákladního automobilu někdy v půlce srpna 2021, kdy přesně, si už nepamatuje. Cestovní pas odevzdával policistům, když byl zadržen v Třebíči. Co se týče předchozích pobytů ve státech Evropské unie (dále jen EU), přes dva roky byl v Rumunsku (od května 2019 do srpna 2021) a od srpna do doby zajištění byl v ČR. Pobytové povolení v Rumunsku měl platné ode dne 20.5.2019 do dne 20.5.2021, do srpna tam žil a pracoval nelegálně. V dřívější době nežádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR ani jiných státech. Nemá žádné zdravotní omezení a jiné zvláštní potřeby, je zdravý a nemá žádné obtíže. O mezinárodní ochranu v ČR žádá z důvodu, neboť jeho rodina je ve finanční tísní, ve Vietnamu je zadlužen a není schopen tam dluh splatit.

Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl s žalobcem proveden dne 15.3.2022 na jeho žádost ve vietnamském jazyce, za přítomnosti tlumočnicka vietnamského jazyka a v průběhu pohovoru uvedl stejné skutečnosti jako při poskytnutí údajů k podané žádosti, jak uvedeno výše. Dále mimo jiné ještě uvedl, že z Vietnamu odcestoval s cestovním pasem opatřeným pracovním vízem do Rumunska, měl také pracovní smlouvu. Cestovní doklad si opatřil sám na krajském úřadě. Svůj cestovní pas dal poté svému kamarádovi, který ho měl při zadržení žalobce dát policii. Kamarád i policisté mu řekli, že platnost pasu byla ukončena, neví, kde se pas nyní nachází. Cestovní pas si nechal vystavit už dávno, ještě před tím byl tři roky v Malajsii na pracovní vízum. Cestovní doklad měl u kamaráda, který s ním bydlel a pracoval. Při zadržení mu bylo dovoleno, aby mu kamarád přinesl cestovní pas na policii. Kamarád sdělil, že platnost jeho pasu již skončila. Policie řekla, že to už nemá cenu. Cestovní pas je u kamaráda, policii ho nedal. Žalobce potvrdil, že do policejního protokolu sdělil, že svůj cestovní doklad ztratil před sedmi měsíci a kamarád jej poté prostřednictvím taxislužby získal pro něj zpět. Ke kamarádovi dosud z X neměl cestu, proto pas zůstal u něj v X, v současné době nemá žádný platný doklad; nehlásil propadnutí cestovního dokladu a nesnažil se vyřídit si doklad nový. Dále uvedl, že ve Vietnamu neměl žádné potíže se státními orgány či bezpečnostními složkami, ani s nikým mimo státní orgány, nebyl trestně stíhán a neměl žádné soudní řízení a v případě návratu do vlasti se ničeho neobává. Ve Vietnamu neměl žádné problémy kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení a původním cílem jeho cesty bylo získat práci a vydělat peníze. Odcestoval do Rumunska, protože spoléhal na pracovní smlouvu, a že bude stačit pracovat tam dva roky, aby splatil dluhy, ale tam neměl práci po celou dobu a mzda nebyla v takové výši, v jaké byla sjednána. Pracoval tam jako stavební dělník u firmy NET, bydlel na ubytovně v Bukurešti, měl tam uděleno pobytové povolení. Dále žalobce uvedl, že si je vědom, že na území ČR pobýval nelegálně, svůj pobyt si chce legalizovat, snažil se o to, ale neví, jak. Potvrdil, že podání žádosti o mezinárodní ochranu je způsob, kterým si chce legalizovat pobyt v ČR. Dále potvrdil, že z Vietnamu odešel z ekonomických důvodů, kvůli práci a nyní žádá o mezinárodní ochranu, aby si na území ČR, kde nemá žádné příbuzné, svůj pobyt legalizoval. Moc si přeje, aby mu úřady povolily v ČR legálně bydlet, pracovat a vydělat si peníze a moci tak pomáhat své rodině. Na podporu svých tvrzení nedoložil žádné

písemností, protokol o pohovoru nechtěl zpětně přetlumočit za účelem své kontroly, bez připomínek jej podepsal.

Žalovaný uvedl, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jsou ekonomické důvody, neboť z Vietnamu vycestoval za účelem práce a výdělků. V ČR chce zůstat a pracovat, aby mohl finančně podporovat svou rodinu a splácet dluh, který má ve své vlasti, a který tam není schopen splácet. Dále bylo uvedeno, že správní orgán při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce vycházel především z jeho výpovědí, a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně vycházel z Informace OAMP - Vietnam - Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblastí občanských svobod a lidských práv, ze dne 22. dubna 2021 a zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), nedatováno (publikováno 2021) - Vietnam - Přehled údajů o zemi za rok 2020, 9. dubna 2021. Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu k žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

Dne 13.4.2022 se žalobce dostavil k seznámení s předloženými podklady, s nabízenými informacemi se seznamovat nechtěl, nenavrhoval žádné další podklady pro rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu, ani neuvedl žádné nové skutečnosti nebo informace, které by měly být v jeho řízení zohledněny.

Žalovaný konstatoval, že z výpovědí žalobce zcela jasně vyplynulo, že důvodem jeho odchodu z vlasti byly pouze a jen ekonomické důvody, když v roce 2019 vycestoval ze své vlasti za prací do Rumunska, aby splatil své dluhy, a o mezinárodní ochranu žádá, neboť zde chce zůstat a pracovat, aby mohl finančně podporovat svou rodinu a splácet dluh, který má ve své vlasti. Jiné důvody odchodu z vlasti a následného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR žalobce nesdělil a neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo, že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalobcem uváděnou pohnutku vedoucí ke vstupu do řízení o udělení mezinárodní ochrany nelze podřadit zákonným důvodům pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu, tj. pod pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod, resp. pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Žalobce rovněž neuvedl v průběhu správního řízení ani žádnou ze skutečností, kterou by bylo možno podřadit vážné újmě ve smyslu zákona o azylu, také nesdělil, že by mu ve vlasti byl uložen trest smrti či že by mu vykonání tohoto trestu hrozilo, a v případě návratu do vlasti mu nehrozí nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání a ani vážná újma z důvodu svévolného násilí, které by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi jeho původu. Žalobce rovněž nehovořil o tom, že by jeho vycestování do země původu představovalo rozpor s mezinárodními závazky ČR.

Závěrem bylo uvedeno, že správní orgán dospěl k závěru, že žalobce podal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR pouze a jen z ekonomických důvodů a zároveň neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Správní orgán tak shledal naplnění podmínek § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 27.5.2022** popřel oprávněnost námitek uvedených žalobcem, které shledal irelevantními a účelově uvedenými, a současně s nimi

nesouhlasil, neboť neprokazují, že by porušil některé ustanovení správního řádu či zákona o azylu s odkazem na obsah správního spisu (žádost žalobce, použité informace o zemi původu, výpovědi žalobce a napadené rozhodnutí), proto na rozdíl od žalobce nepovažuje napadené rozhodnutí ze vadné, nesprávné či nezákonné. Dále žalovaný setrval na správnosti rozhodnutí, neboť zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jsou ekonomické důvody, neboť z Vietnamu vycestoval za účelem práce a výdělku; v ČR chce zůstat a pracovat, aby mohl finančně podporovat svou rodinu a splácet dluh, který má ve své vlasti, a který tam není schopen splácet. Rovněž žalovaný konstatoval, že při posuzování případu žadatele o azyl musí vycházet ze zásady individuálního posuzování jednotlivých žádostí. V první řadě je tak ve svých úvahách omezen samotnými sděleními žadatele o azyl a až následně může tato sdělení hodnotit na podkladu informací o zemi původu. V této souvislosti odkázal žalovaný na rozsudek NSS v Brně č.j. 3 Azs 21/2004 ze dne 6.10.2004: *„Správní orgán není povinen seznamovat žadatele o azyl s důvody, pro které by mohlo být jeho žádosti vyhověno, a není ani povinen zkoumat, zda žadatel mohl mít i jiné důvody pro udělení azylu, o nichž správní orgán neinformoval.“* Také žalovaný mimo jiné uvedl, že žalobcem v průběhu správního řízení uvedené skutečnosti nelze brát jako azylově relevantní, tak jak je předpokládá zákon o azylu, ale žalovanému se jeví jako snaha žalobce si legalizovat svůj pobyt na území ČR, k čemuž neslouží zákon o azylu nýbrž zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o pobytu cizinců**). Žalobce totiž nesdělil a neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný zdůraznil výjimečnost institutu azylu a také, že žalobce pouze domýšlí krajní scénáře v případě jeho návratu do země původu a snaží se žalovanému i soudu podsunout své domněnky jako skutečnost, aniž by měly jakoukoli reálnou spojitost s jeho azylovým příběhem. Žalobcem předestřené skutečnosti v průběhu správního řízení žalovaný neshledal azylově relevantní tak, jak to vyžaduje díkce zákona o azylu. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné s tím, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně vypořádal se všemi skutečnostmi sdělenými žalobcem a podrobně uvedl, na základě jakých skutečností rozhodl, jakými úvahami se řídil i aplikaci právních předpisů, na základě kterých rozhodoval.

5. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 22.4.2022 i ve vyjádření žalovaného ze dne 27.5.2022 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 22.4.2022 žalobci předáno dne 28.4.2022.
6. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.**, soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Podle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

7. Dle **§ 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu**, se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
8. Podle **§ 16 odst. 3 věta první zákona o azylu**, jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b.
9. Dle **§ 12 zákona o azylu** azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
10. Podle **§ 14a odst. 1 zákona o azylu** se doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle **odst. 2 citovaného ustanovení** se za vážnou újmu považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
11. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů v ní uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 22.4.2022, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.**, jelikož žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali.
12. Zdejší soud nejprve uvádí, že výčet ustanovení právních předpisů uvedených v žalobě, k jejichž porušení mělo ze strany žalovaného dle žalobce dojít (ust. § 2 odst. 1, 4, § 3, § 50 odst. 2 a 3 i § 68 odst. 3 správního řádu), nelze považovat za žalobní body, neboť žalobce neuvedl, v čem konkrétně porušení uvedených ustanovení spatřuje (srov. rozsudek NSS ze dne 23.5.2018 č. j. 6 Azs 88/2018-38 či rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20.12.2005 č. j. 2 Azs 92/2005 - 58), a proto se jimi soud v souladu s výše uvedenou judikaturou nezabýval. Totéž se týká i namítaného porušení § 12 a § 14a zákona o azylu, tak i čl. 3 Úmluvy, jelikož není nijak v žalobě konkretizováno, jakým způsobem dle žalobce ze strany žalovaného došlo k jejich porušení, když žalobce toliko obecně uvedl, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu a v případě návratu mu hrozí nebezpečí vážné újmy a minimálně ponižující zacházení.
13. Z obsahu správního spisu však nevyplývá, že by v případě žalobce došlo k tomu, aby byly splněny podmínky pro použití zmíněných § 12 a § 14a zákona o azylu výše citovaných. Tudíž ani tyto námitky žalobce nejsou důvodné.

14. Stěžejní žalobní námitkou žalobce brojil proti závěru žalovaného, že v souvislosti s provedeným pohovorem žalobce uvedl pouze ekonomické důvody pro účely podání žádosti o mezinárodní ochranu, což dle něho neposoudil objektivně, nýbrž paušálně. Nic bližšího však k tomu žalobce neuvedl.
15. Soud však k této námitce z obsahu správního spisu zjistil, že z listiny nazvané „Poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu“ ze dne 15.3.2022 a rovněž z „Protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (dále jen **Protokol**) ze dne 15.3.2022 (v obou případech za účasti tlumočnicka vietnamského jazyka), stejně tak i ze založeného rozhodnutí o zajištění ze dne 27.2.2022 č.j. KRPJ-25712-22/ČJ-2022-160022-SV a rozhodnutí o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců ze dne 7.3.2022 č.j. OAM-43/LE-BA02-VL13-PS-2022, zcela jednoznačně vyplývá, že žalobce ve všech případech uváděl stejné skutečnosti: Vietnam opustil z ekonomických důvodů a kvůli práci, když na základě pracovního víza na 2 roky ve firmě NET (jako stavební dělník) dne 20.5.2019 odletěl do Bukurešti v Rumunsku, kde dostal i povolení k pobytu (do 20.5.2021) a po více než 2 letech v srpnu 2021 opustil Rumunsko a v nákladním kontejneru přijel do ČR. V ČR si moc přeje, aby mu povolily úřady, aby tady mohl legálně bydlet, pracovat a vydělat peníze a také pomáhat rodině, protože má velký dluh ve Vietnamu, nemůže vrátit ty peníze, jeho rodina je ve finanční tísní. Dále uvedl, že cestovní pas má u kamaráda, ale už skončil (jeho platnost). Na přímou otázku odpověděl žalobce do Protokolu, že z Vietnamu odešel z ekonomických důvodů a kvůli práci a nyní žádá o mezinárodní ochranu kvůli legalizaci pobytu na území ČR, chce si ho legalizovat, snažil se, ale neví jak.
16. Z uvedeného je tedy nepochybné, že ze strany žalobce došlo k naplnění obsahu výše citovaného § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, proto žalovaný nepochybil, když žádost žalobce o mezinárodní ochranu zamítl jako zjevně nedůvodnou. Žalobce totiž žádné jiné důvody pro podání předmětné žádosti než ekonomické neuvedl ani ve správním řízení před vydáním napadeného rozhodnutí, ani v podané žalobě. Soud proto tuto námitku považuje za nedůvodnou.
17. Pokud se týká odkazu žalobce na rozhodnutí NSS č.j. 8 Azs 27/2019-52 ze dne 18.6.2019, nelze jej v této věci aplikovat, jelikož žalovaný neargumentoval v napadeném rozhodnutí důvody, které byly použity ve věci rozhodované NSS (*správním orgánem dovozena účelovost podání, jelikož žádost o mezinárodní ochranu byla podána po 10 měsících pobytu na území*), ale toliko důvody ekonomickými uvedenými samotným žalobcem.
18. Rovněž soud nezjistil, že by došlo ze strany žalovaného v průběhu správního řízení či při vydání rozhodnutí k pochybením způsobilým ke zrušení napadeného rozhodnutí, k nimž by musel soud přihlídnout ex off. V této věci žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav a uvedl i správní úvahy, které ho vedly k rozhodnutí o zamítnutí předmětné žádosti jako zjevně nedůvodné. V této věci se soud plně ztotožnil s obsahem napadeného rozhodnutí žalovaného.
19. Soud sice chápe pohnutky, které vedly žalobce k opuštění Vietnamu, avšak je nutno zdůraznit, že azylové řízení je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze ho zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území republiky, které jsou upraveny zákonem o pobytu cizinců. Pokud žalobce nechtěl pracovat v jiné části Vietnamu a chtěl pracovat v jiném státě, je nezbytné si nejprve zjistit podmínky, za nichž je možno získat pracovní povolení, a ty poté splnit, což nepochybně učinil v případě práce v Rumunsku, ale neučinil tak ohledně ČR.

20. Závěrem soud konstatuje, že neshledal žádný z žalobcem vytýkaných nedostatků napadeného rozhodnutí a považuje zjištěný stav věci v souladu s ust. § 3 správního řádu i s požadavky kladenými na napadené rozhodnutí dle § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. Stejně tak soud nezjistil pochybení správního orgánu ve vztahu k § 12 a § 14a zákona o azylu, ani ohledně čl. 3 Úmluvy. V souvislosti s tím považuje soud napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a zcela v souladu se zákonem nikoli nezákonné, jak namítal žalobce.
21. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), jelikož žádná z žalobních námitek nebyla shledána důvodnou, neboť žalovaný postupoval v souladu se správním řádem, zákonem o azylu i Úmluvou, jak je zřejmé z výše uvedeného.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovaný neuplatnil žádné náklady řízení, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

Plzeň 18. ledna 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně